

1721 2. Beh. af Forst. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1877 til 31. Marts 1878. 1722

Bevillingspørgsmaal. Det maa jeg udtale Nødvendigheden af, at vi med Hensyn til Bevillingsfager strengt fastholde.

Jeg skylder det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgfreds (N. W. Jensen) et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem var ikke fornøjet med, at Udvalget og navnlig dets Flertal ikke har kastet sig ind paa Enkeltighederne i Krigsministeriets Budget for at undersøge, hvad der laa til Grund for de Forslag om Forandringer, som han og hans Venner have bragt i Forslag eller antydet under Behandlingen af de organisatoriske Love; saaledes opfattede jeg det ærede Medlem. Det forekommer mig at være meget ubilligt at stille denne Opgave til Finantsudvalget. Dersom vi skulde til at revidere Hærløven gennem Finantslovsbehandlingen, — og det er muligt, — saa kunde det være rigtigt af det ærede Medlem at stille den Fordring til Finantsudvalget; men da maatte der allerede være en vis Forstaaelse mellem Regjeringen og Rigsdagen om, at vi skulde gaa den Vej, og da maatte altsaa allerede i Bemærkningerne til Finantsloven foreligge Materiale til Behandling af Spørgsmaalet efter denne Maalestok. Det maa det ærede Medlem erkende, og ellers maa han erindre, at de Krav om Overveielser og Oplysninger og deslige, vedkommende Forhold af den Natur, maa stilles til den Regjering, der bærer Ansvar for Ordningen af disse Forhold, og ikke til den Opposition, der reviderer Ministerens Forslag. Saalænge Ministeren vaager over de nu bestaaende Forhold og tager Ansvar for, at de bestaa, maa det ærede Medlem henvende sig til ham om at foreslaa Forandringer og behjælp dem. Det ærede Medlem kom dybt ind paa det Rigtige eller Urigtige i, at man negtede Revisionen, deri skal jeg ikke følge ham; men jeg skal kun, naar han mente, at det var vigtigt at henholde sig til Flertallet, fordi det var et nyvalgt Folkething, bede ham erindre, at Medlemmerne af det gamle Flertal alle vare valgte; det gamle Flertal gik udstadt igennem den 25de Aprils Ald, dets Medlemmer havde ikke den Stæbne, som det ærede Medlem veed, at visse Andre havde paa den anden Side. Der kunde altsaa refereres til det gamle Flertal, thi det indeholdes i det nye. — Det ærede Medlem fandt det meget uforstandigt, at man bevilgede de nye Kanoner i Foraaret, naar man ikke nu vilde bevilge nyt Mandskab og nye Officerer til dem. Det ærede Medlem skulde have været saa loyal mod Folkethinget i Foraaret og sagt: Krigsministeren vil lede Eder paa Bidspor.

Krigsministeren har sagt, som det fremgaar af Betænkningen, at vi til dette Feltskys ikke behøvede noget større Personale, hverken af Mandskab eller Officerer. Vi behøvede blot nogle teknisk kyndige Haandværkere og nogle Enkelte, der skulde være behjælpelige med Betjeningen af Kanonerne, ellers er der ved denne Anskaffelse ikke Krav paa større Artillerimandskab eller Officerer. Dette sagde den høitærede Minister til Udvalget, og vi forelagde denne Udtalelse her for Thinget, og dette saae det ærede Medlem. Skulde han da ikke være staaet op og sagt: Jeg meddeler Dem herved, at Krigsministeren ikke har oplyst Udvalget rigtigt. Naar disse 16 Batterier komme tilstede, er der 7, der mangler Officerer og Mandskab, og dem blive I nødt til at bevilge; men det gjorde det ærede Medlem ikke. Jeg skulde ikke have udviklet dette yderligere, naar jeg ikke havde hørt det ærede Medlems Ord, men denne Sag har Betydning. Naar vi give en Bevilling af to Millioner og loyalt spørge: hvad kan der følge paa denne Bevilling, og vi faae et — derom er jeg fuldt overbevist — loyalt Svar fra den ærede Krigsminister, saa gaar det ikke an, at man bag efter kommer og siger, at det Hele er i Grunden forfærdt og uforstaaeligt. Vi havde en Lov om, hvorvidt det var nødvendigt at have 4 Batterier fuldt ud i Reserve, og det ærede Medlem for Aarhus Amt (Winther) gjorde i den Henseende nogle Bemærkninger, hvorved vi fik et lille venligt Sammenstød; men da Kontrakten var afsluttet derom, og vi mente, at det i det Højeste her gjaldt om at kunne spare et Batteri, antog vi, at det vilde være rigtigere ikke at sætte hele Kontrakten i Bove derfor, men tage det Hele; dette var Forhandlingerne derom. Det ærede Medlem kunde ellers have set deri, at vi have et meget betydeligt Antal ret gode, ja meget gode Kanoner af de gamle; lad dem ikke staa og ruste paa Løsthuset; lad os komme til en frugtbringende Forhandling om at faae dem anbragte, for Exempel ved Kysterne her omkring, til Hjælp og Støtte for det nye Landværn, for det nye Folk i Vaaben, saaledes at vi, naar Fjenden møder paa Kysten, saade kunde have Jodfolksafdelinger og Artilleriafdelinger, som ikke ere langt borte; det vil afstrække forskjellige Streiftog, som ellers kunde være at befrygte. Lad os tage dette Spørgsmaal under Overveielse; udadtil kunde ogsaa en saadan Styrkelse af Folket i Vaaben have Betydning for andre Forhold. — Jeg finder det meget naturligt, at det ærede Medlem kom ind paa Afstedigelses-